

По хорото, по момите,
 Та не видѣ нѣйда никой
 Отъ нейната клѣта рода.
 Кочеджия Ради каже :
 »Хайде, хайде, бѣла Радо,
 Ти щѣшъ видѣ майка, баща,
 Кога роди вжрба грозде,
 А ракета жълти дюли !»
 А Рада му отговори :
 »Кочеджию, братъ да ми си !
 Я подай ми влашко ножче
 Да разрѣжя желта дюла !»
 Не сѣти са кочеджия,
 Подаде ѝ влашко ножче ;
 Не разряза желта дюла,
 Най са въ сѣрце ударила
 И отъ душа са раздѣли.

Бѣна.

Бѣне ле, пиле шарено,
 Я ма не гледай въ очите,
 Не задавай ми ядове,
 Ядове, либе, чемере ;
 Не убождай ма въ сѣрцето
 Съ твоите устни алени,
 Че ща дружина оставя
 На връхъ на стара планина,
 На троянската пѣтека

инв. № 99187

54

Обществен